

17.05.2024 r.

NFZ-BP.5202.73.2023

2024.154624.KUB

A. sp. z o.o.

Decyzja nr 14/2024
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 146), (zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej”), w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), po rozpatrzeniu wniosku A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (zwanej dalej: „Spółką” lub „Przedsiębiorcą”) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za nieprawidłowe stanowisko Spółki dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w zamian za wykonywanie na rzecz spółki świadczeń niepieniężnych o charakterze powtarzającym się, do których zobowiązani są w umowie spółki na podstawie art. 176 Kodeksu spółek handlowych.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 12 czerwca 2023 r. (zwanym: „wnioskiem”) A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (KRS:) zwróciła się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (zwanego dalej: „Prezesem NFZ”) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie przepisów dotyczących podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Ponieważ wniosek nie spełniał wymogów określonych w art. 34 Prawa przedsiębiorców organ pismem z dnia 22 czerwca 2023 r. wezwał Przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia zgodnie z art. 34 ust. 7 Prawa przedsiębiorców. Przedsiębiorca uzupełnił braki wniosku w określonym terminie.

W opisie stanu faktycznego Przedsiębiorca wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Polsce. Wspólnicy Spółki na mocy umowy spółki i uchwały wspólników zobligowani do wykonywania na jej rzecz powtarzających się świadczeń niepieniężnych na podstawie art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. *Kodeks spółek handlowych* (Dz.U. z 2022 r. poz. 1467 z późn. zm.) (zwanej dalej: „KSH”).

Czynności te będą polegały na:

- 1) sporządzaniu ofert i kosztorysów na usługi Spółki – co najmniej raz w tygodniu,
- 2) tworzeniu projektów dokumentów zleceń dla kontrahentów Spółki – co najmniej raz w tygodniu,
- 3) weryfikowaniu zleceń od klientów Spółki – co najmniej raz w miesiącu,
- 4) rozpatrywaniu reklamacji klientów Spółki – co najmniej raz w miesiącu,
- 5) zamawianiu i kontakcie z kurierem – co najmniej raz w miesiącu,
- 6) prezentowaniu oferty usług Spółki – co najmniej raz w miesiącu,
- 7) kontaktowaniu się z klientami Spółki – co najmniej raz w tygodniu,
- 8) przygotowaniu i przedstawianiu umów istniejącym oraz potencjalnym klientom Spółki – co najmniej raz w tygodniu,
- 9) negocjowaniu warunków umów, transakcji handlowych zawieranych przez Spółkę, w granicach wytyczanych przez Spółkę – co najmniej raz w tygodniu,
- 10) przeprowadzeniu szkoleń – co najmniej raz w kwartale,
- 11) badaniu jakości wyrobu finalnego – co najmniej raz w miesiącu,
- 12) wystawianiu faktur Spółki i wysyłaniu ich do klientów Spółki – co najmniej raz w tygodniu,
- 13) określeniu docelowej grupy nabywców usług świadczonych przez Spółkę – co najmniej raz w miesiącu,
- 14) prowadzeniu działań zmierzających do pozyskania nowych klientów Spółki – co najmniej raz w miesiącu,

- 15) protokołowaniu przebiegu zebrań wspólników, spotkań – co najmniej raz w kwartale,
- 16) organizowaniu szkoleń – co najmniej raz w kwartale,
- 17) wdrażaniu nowych pracowników – co najmniej raz w kwartale,
- 18) kompletowaniu i przekazywaniu dokumentów księgowych do zewnętrznego biura rachunkowego – co najmniej raz w miesiącu,
- 19) aktualizacji strony internetowej Spółki – co najmniej raz w miesiącu,
- 20) weryfikacji rozliczeń – co najmniej raz w miesiącu,
- 21) przygotowywaniu wezwań do zapłaty – co najmniej raz w kwartale,
- 22) wysyłaniu monitów oraz upomnień – co najmniej raz w miesiącu.

Z informacji zawartych we wniosku Przedsiębiorcy wynika również, że wspólnicy wskazane czynności będą realizować w sposób powtarzający się, stosownie do bieżących potrzeb Spółki. Ponadto wspólnicy zobowiązani są w umowie Spółki do realizowania czynności w określony dzień w tygodniu czy miesiącu wyraźnie wskazany w umowie Spółki. Wynagrodzenie to zostanie ustalone o faktycznie zrealizowane ww. czynności o charakterze powtarzającym. Przedsiębiorca wskazał także, że pomiędzy Spółką a wspólnikami nie zostały zawarte dodatkowe umowy m.in. o pracę czy też umowy cywilnoprawne, takie jak w szczególności umowa zlecenia lub umowa o świadczenie usług.

W świetle tak opisanego stanu faktycznego Przedsiębiorca postawił następujące pytanie: *„Czy od wynagrodzenia wypłacanego Wspólnikom, z tytułu wykonywanych przez nich powtarzających się świadczeń niepieniężnych, do których zobowiązani są w umowie Spółki, na podstawie art. 176 KSH, powstanie obowiązek po stronie Spółki do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne w charakterze płatnika?.”*

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 3 lipca 2023 r. stanowiącym odpowiedź na wezwanie organu do uzupełnienia braków wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, doprecyzował, że przytoczone powyżej pytanie zmierza do uzyskanie odpowiedzi w zakresie ustalenia objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym wspólników Spółki w przedstawionym przez Przedsiębiorcę zdarzeniu przyszłym. Przedsiębiorca doprecyzował również, że postawione przez Niego pytanie nie zmierza do uzyskania informacji dotyczących całokształtu sytuacji wspólników, w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu oraz opłacania obowiązkowych składek z tego tytułu. Wniosek Przedsiębiorcy dotyczy wyłącznie wynagrodzenia otrzymywanego przez wspólników

z tytułu wykonywanych powtarzających się świadczeń niepieniężnych, do których zobowiązani są w umowie Spółki na podstawie art. 176 KSH.

Zgodnie ze stanowiskiem Przedsiębiorcy, w świetle przepisu art. 66 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, wynagrodzenie otrzymywane przez Wspólników z tytułu wykonywania powtarzających się świadczeń niepieniężnych, do których zobowiązani są w umowie Spółki, na podstawie art. 176 KSH, nie stanowi obowiązkowego odrębnego tytułu do odprowadzania składek na ubezpieczeni zdrowotne.

Uzasadniając swoje stanowisko, Przedsiębiorca wskazał, że w przepisie art. 66 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej wskazany został krąg osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. Wyliczenie to jest wyczerpujące i ma charakter zamknięty. Oznacza to, zdaniem Przedsiębiorcy, że osoba, której cechy podmiotu ubezpieczenia zdrowotnego zostały określone w tym przepisie, zostaje objęta tymi ubezpieczeniami zdrowotnymi i staje się stroną stosunku ubezpieczeniowego. W konsekwencji Przedsiębiorca wskazał, że tytuł prawny do otrzymania wynagrodzenia, który w art. 176 KSH nie został wymieniony nie stanowi i nie stanowi samodzielnej podstawy do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego.

Prezes NFZ decyzją nr 54/2023/BP z dnia 27 lipca 2023 r. (zwaną dalej: „decyzją nr 54/2023/BP”) uznał za nieprawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w zamian za wykonywanie na rzecz spółki świadczeń niepieniężnych o charakterze powtarzającym się, do których zobowiązani są w umowie spółki na podstawie art. 176 KSH. Decyzja nr 54/2023/BP została doręczona Przedsiębiorcy dnia 01 sierpnia 2023 r.

Od decyzji nr 54/2023/BP Przedsiębiorca dnia 31 sierpnia 2023 r. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VI SA/Wa 5145/23.

Dnia 04 grudnia 2023 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (zwany dalej także: „WSA w Warszawie” lub „Sądem”) po rozpoznaniu przedmiotowej skargi uchylił decyzję Prezesa NFZ nr 54/2023/BP.

Sąd w motywach uzasadnienia swojego rozstrzygnięcia uznał, że skarga przedsiębiorcy zasługuje na uwzględnienie, a Organ w ponownie prowadzonym postępowaniu przeanalizuje czynności opisane we wniosku Przedsiębiorcy w kontekście wykładni przepisów KSH wyrażonej

w przedmiotowym wyroku przez Sąd. Ponadto WSA w Warszawie wskazał, że zasadniczym kryterium kwalifikacji poszczególnych czynności powinno być to, czy są one powtarzającymi się świadczeniami o charakterze niepieniężnym, o których mowa w art. 176 KSH z wykonywaniem których nie wiąże się poleganie obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, czy innymi świadczeniami, do których z mocy art. 2 KSH będą znajdowały zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego – potencjalnie np. art. 750 KC dotyczący umowy o świadczenie usług, z wykonywaniem której wiąże się podleganie obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

Przedmiotowe orzeczenie wraz ze stwierdzeniem prawomocności zostało doręczone Prezesowi NFZ 13 marca 2024 r.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2024 r. (znak: NFZ-BP.5202.73.2023 2024.113360.KUB) Prezes NFZ wezwał Przedsiębiorcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez doprecyzowanie przedstawionego we wniosku stanu faktycznego i wskazanie:

- 1) przedmiotu działalności spółki wynikającego z Krajowego Rejestru Sądowego,
 - 2) czy wspólnicy, którzy mają być zobowiązani do wykonywania na rzecz spółki świadczeń określonych we wniosku będą pełnić jednocześnie w spółce funkcję członka zarządu tej spółki ew. prokurenta,
 - 3) rozmiaru i okresu w jakim świadczenia wskazane we wniosku mają być spełnione przez wspólników, na mocy umowy spółki,
- w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego wezwania, po rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

W terminie określonym w wezwaniu pełnomocnik Przedsiębiorcy wskazał PKD dotyczącą działalności Spółki zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Przedsiębiorców według stanu na dzień 22 kwietnia 2024 r. to jest:

- 1) (41, 20, Z) roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych,
- 2) (41, 10) realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków,
- 3) (43, 3) wykonywanie robót budowlanych wykończeniowych,
- 4) (71, 1) działalność w zakresie architektury i inżynierii oraz związane z nią doradztwo techniczne,
- 5) (71, 2) badania i analizy techniczne,
- 6) (74, 10, Z) działalność w zakresie specjalistycznego projektowania,

- 7) (77) wynajem i dzierżawa,
- 8) (68, 10, Z) kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek,
- 9) (46, 73, Z) sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego,
- 10) (68, 3) działalność związana z obsługą rynku nieruchomości wykonywana na zlecenie.

Przedsiębiorca wskazał także, że: *„Wspólnicy, którzy mieliby być zobowiązani do wykonywania na rzecz Spółki świadczeń określonych we wniosku, na dzień dzisiejszy pełnią funkcje członków zarządu. Niemniej jednak jest to aktualny stan faktyczny, który niewykluczone, że ulegnie zmianie. Tym samym branie pod uwagę, przy rozpatrywaniu zdarzenia przyszłego, że osoby te pełnić będą funkcje w zarządzie jest bezcelowe.”*

Ponadto Przedsiębiorca wskazując na rozmiar i okres w jakim świadczenia mają być wykonywane, oświadczył, że modyfikuje treść pierwotnie złożonego wniosku w tym zakresie, oraz że pragnie przeformułować treść zdarzenia przyszłego w następujący sposób:

„Wspólnicy Wnioskodawcy, na mocy umowy Spółki i uchwały wspólników, zobligowanie do wykonywania na jej rzecz powtarzających świadczeń niepieniężnych (dalej jako: PŚN lub powtarzające się świadczenia niepieniężne), na podstawie art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1467, ze zm., dalej jako: KSH). Czynności te będą polegały na:

- 1) *sporządzaniu ofert i kosztorysów na usługi Spółki - w każdy wtorek i czwartek;*
- 2) *tworzeniu projektów dokumentów zleceń dla kontrahentów Spółki - w każdy wtorek i czwartek;*
- 3) *weryfikowaniu zleceń od klientów Spółki, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 4) *rozpatrywaniu reklamacji klientów Spółki, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 5) *zamówieniu i kontakcie z kurierem, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 6) *przeprowadzaniu szkoleń, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 7) *badaniu jakości wyrobu finalnego, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 8) *wystawianiu faktur Spółki i ich wysłaniu do klientów Spółki - we wtorki i czwartki;*

- 9) *protokołowaniu przebiegu Zgromadzeń wspólników - w trakcie każdego Zwyczajnego i Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników;*
- 10) *organizacji szkoleń, w każdą środę w pierwszym i trzecim miesiącu kwartału;*
- 11) *skompletowaniu i przekazywaniu dokumentów księgowych do zewnętrznego biura rachunkowego, 10. dnia każdego miesiąca;*
- 12) *aktualizowaniu strony internetowej Spółki, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 13) *weryfikacji rozliczeń, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 14) *przygotowywaniu wezwań do zapłaty, w każdy poniedziałek i czwartek w pierwszym i trzecim tygodniu miesiąca;*
- 15) *wysyłaniu monitów oraz upomnień, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;*
- 16) *wdrażaniu nowych pracowników lub zleceniobiorców do pracy/do świadczenia usług – w pierwszym dniu ich pracy/ świadczenia usług.”.*

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, po rozpoznaniu wniosku Przedsiębiorcy, z uwzględnieniem jego modyfikacji zważył, co następuje. W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest nieprawidłowe.

Powtarzające się świadczenia niepieniężne to zobowiązania, które mogą być realizowane przez wspólników w toku zwykłego prowadzenia działalności przez spółkę – zwłaszcza w toku prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, a więc w stosunku zewnętrznym (m.in.: Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, M. Tarska, A. Herbet, Kodeks spółek handlowych. Komentarz. T. II, Wyd. 3, Warszawa 2014). Ponadto celem przepisu art. 176 KSH jest ochrona interesów spółki w sytuacji nałożenia na wspólników dodatkowych obowiązków, obok wniesienia wkładów, oraz stworzenie stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami. Instytucja powtarzających się świadczeń niepieniężnych służy z jednej strony zapewnieniu pozyskiwania na korzystnych warunkach przez spółkę niezbędnych dla funkcjonowania spółki np. surowców lub towarów, z drugiej strony zapewnia wspólnikom względnie stały popyt na własne wyroby bądź usługi (m.in.: A. Herbet, w: Sołtysiński, System pr. pryw., t. 17A, 2015, s. 479, Nb 166).

W celu skutecznego ustanowienia instytucji opisanej w art. 176 § 1 KSH, strony umowy spółki powinny oznaczyć co najmniej rodzaj i zakres świadczeń. Pod pojęciem rodzaju należy

rozumieć przedmiot świadczenia. Drugim obligatoryjnym elementem zobowiązania wspólnika pozostaje jego zakres, przez co rozumie się rozmiar i okres świadczenia (w znaczeniu częstotliwość). Zgodnie z brzmieniem normy ustanowionej w art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny – periodyczny. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020).

Odwołując się do wykładni historycznej, należy wskazać, że celem, dla którego ustanowiono instytucję powtarzających się świadczeń niepieniężnych było zaspokojenie potrzeb gospodarczych akcyjnej spółki cukrowej, poprzez nałożenie na akcjonariuszy – plantatorów buraków cukrowych, dodatkowych obowiązków, obok wniesienia wkładów, dostaw buraków cukrowych, w zamian za materiał siewny, nawozy oraz z góry ustaloną cenę. Chodziło o stworzenie (w sytuacji braku uregulowań umów dostawy, jak w art. 605 i n. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U z 2022 r. poz. 1360, z późn.zm – zwanej dalej „KC”) bądź kontraktacji, stałych powiązań gospodarczych, które miały na celu korzystne pozyskiwanie (z plantacji położonych w najbliższej okolicy cukrowni, ze względu na koszty transportu), (dobrego) surowca (materiał siewny, nawozy i doradztwo od cukrowni), a przede wszystkim uniemożliwienie wypowiedzenia umowy lub wystąpienia ze spółki.

Przydatność regulacji dotyczących powtarzalnych świadczeń niepieniężnych według art. 176 KSH aktualnie wydaje się wątpliwa. Poza ewentualną przydatnością dla kooperacji gospodarczej między spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a jej wspólnikami w zakresie produkcji rolnej (roślinnej, zwierzęcej i sadowniczej) oraz leśnej, praktyczniej jest uregulować owe kwestie w umowach cywilnoprawnych, np. sprzedaży, a zwłaszcza dostawy lub kontraktacji. Stosunki takiego rodzaju są ponadto charakterystyczne raczej dla spółdzielni pracy, aniżeli dla spółki kapitałowej. Podawane w literaturze przedmiotu przykłady (dostarczanie spółce surowców lub prefabrykatów, udostępnianie spółce maszyn i urządzeń, w tym środków transportu, pomieszczeń handlowych, świadczenie doradztwa), potwierdzają raczej tezę o „schyłkowym” znaczeniu tej instytucji dla ukształtowania dodatkowych obowiązków wspólników wobec spółki kapitałowej. Inne instytucje prawa spółek, np. inne obowiązki w rozumieniu art. 159 KSH, dodatkowe świadczenia (obowiązki) na rzecz spółki (art. 174 § 5 KSH), a zwłaszcza umowy cywilnoprawne (w tym również ustawowe regulacje umowy dostawy, art. 605 i n. k.c. bądź kontraktacji, art. 613 i n. k.c.), są elastyczniejszym i sprawniejszym instrumentem tworzenia stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką

a wspólnikami niż dopuszczalne formy obowiązku powtarzających się świadczeń niepieniężnych (Kodeks spółek handlowych. Komentarz red. Zbigniew Jara, rok 2022).

W związku z powyższym, wskazane przez Przedsiębiorcę świadczenia niepieniężne nie prowadzą w istocie do osiągnięcia celu wskazanego uregulowania, tj. do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką, a sprowadzają się w sposób faktyczny do wykonywania w sposób stały czynności noszących cechy świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Na zasadzie art. 3 KSH, przez umowę spółki handlowej wspólnicy albo akcjonariusze zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób. W świetle art. 151 § 3 KSH, wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki. Na podstawie art. 159 KSH, jeżeli wspólnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli na wspólników mają być nałożone, oprócz wniesienia wkładów na pokrycie udziałów, inne obowiązki wobec spółki, należy to pod rygorem bezskuteczności wobec spółki dokładnie określić w umowie spółki.

Umowa spółki kreuje stosunek cywilnoprawny i jest umową cywilnoprawną, zawierającą cechy szczególne, właściwe dla regulacji prawa handlowego, tj. tworzy stosunek obligacyjny o charakterze konsensualnym, odpłatnym, przysparzającym oraz kauzalnym. W doktrynie podkreśla się konieczność rozróżnienia zobowiązania wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych od innych fakultatywnych postanowień umowy spółki oraz ewentualnych cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych pomiędzy spółką a wspólnikiem.

Odnosząc powyższe wyjaśnienia do wskazanych przez Przedsiębiorcę czynności, do których będą zobowiązani wspólnicy, pełniący jednocześnie w Spółce funkcję członków zarządu, należy wskazać, że co prawda zostały opisane jako powtarzające się świadczenia niepieniężne, to *de facto* sprowadzają się one do bieżącego, stałego prowadzenia spraw Spółki (czy też prowadzenia przedsiębiorstwa Spółki), a jako takie wpisują się w dyspozycję normy zawartej w art. 201 § 1 KSH.

Stosownie do art. 201 § 1 i 3 KSH, zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę, a w jego skład mogą być powołane osoby spośród wspólników lub spoza ich grona. Jak wynika przy tym z art. 204 § 1 KSH, prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej

reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki. Z mocy ustawy sprawy spółki prowadzi zarząd, do którego należy również reprezentowanie spółki.

Rodzaje oraz zakres czynności wskazany przez Przedsiębiorcę w piśmie będącym modyfikacją wniosku o wydanie interpretacji to nic innego jak czynności mieszczące się z mocy ustawy właśnie w kompetencjach zarządu oraz typowe przykłady czynności związanych z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki.

W doktrynie prawa handlowego przyjmuje się, że: „*pojęcie prowadzenia spraw spółki należy rozumieć wszelkie sprawy spółki zarówno w sferze czysto wewnętrznej, jak i dotyczące funkcjonowania spółki na zewnątrz, mające wymiar uprzedni w stosunku do czynności reprezentacyjnych (stuszenie podkreśla to A. Szajkowski, Prawo spółek, s. 290) (...) Sprawami z zakresu prowadzenia spółki są wszelkie czynności o charakterze prawnym i faktycznym zmierzające do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności (przedmiot działalności nie ogranicza jednak zakresu spraw spółki, jakie może prowadzić zarząd), w tym podejmowanie działań nadzwyczajnych, jeśli zajdzie taka potrzeba. Należy tu wymienić np. organizowanie działalności gospodarczej, podejmowanie decyzji i innych działań w stosunku wewnętrznym dotyczących zarządzania majątkiem spółki, podejmowanie działalności inwestycyjnej, uruchamianie działalności produkcyjnej, handlowej, usługowej, uzyskanie kredytu czy pożyczki, nabór i zwalnianie personelu, administrowanie sprawami spółki, zwoływanie zgromadzeń, składanie wniosków do sądu rejestrowego” (vide Kodeks spółek handlowych. Komentarz Bierniak 2022, wyd. 8/Pabis, art. 208 k.s.h.).*

Odnosząc się do każdej z osobna z czynności czy też świadczeń, wymienionych przez Przedsiębiorcę w zmodyfikowanym wniosku, należy wskazać, co następuje.

Rodzaj świadczenia	Charakter świadczenia	Zakres świadczenia
Sporządzanie ofert i kosztorysów na usługi Spółki - w każdy wtorek i czwartek.	Czynność związana z bieżącym prowadzeniem spraw Spółki. Przedsiębiorca jest spółką prawa handlowego, do przedmiotu działalności której należą w szczególności roboty budowlane związane z wznoszeniem budynków mieszkalnych. W związku z powyższym sporządzanie ofert i kosztorysów na usługi Przedsiębiorcy należy do zakresu podstawowych czynności związanych z bieżącym prowadzeniem spraw Spółki w ramach przedmiotu Jej działalności. Bez świadczenia usług stanowiących przedmiot działalności Przedsiębiorcy, spółka nie	Czynności związana z bieżącym prowadzeniem spraw spółki może być tylko czynnością o charakterze ciągłym.

	może bowiem funkcjonować. Są to zatem standardowe czynności podejmowane w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej.	
Tworzenie projektów dokumentów zleceń dla kontrahentów Spółki - w każdy wtorek i czwartek.	Czynność związana z bieżącym prowadzeniem spraw Spółki , zapewniająca Przedsiębiorcy nieprzerwane prowadzenie działalności gospodarczej i wykonywanie przyjętych zleceń w ramach przedmiotu jej działalności.	Czynności związana z bieżącym prowadzeniem spraw spółki może być tylko czynnością o charakterze ciągłym .
Weryfikowanie zleceń od klientów Spółki - w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.	Czynność związana z bieżącym prowadzeniem spraw Spółki , zapewniająca prawidłową realizację przyjętych zleceń w ramach realizacji przedmiotu działalności gospodarczej prowadzonej przez Spółkę.	Czynności związana z bieżącym prowadzeniem spraw spółki może być tylko czynnością o charakterze ciągłym .
Rozpatrywanie reklamacji klientów Spółki - w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.	Czynność związana z bieżącym prowadzeniem spraw Spółki . Prowadzenie działalności gospodarczej wiąże się z ryzykiem. Ryzyko jest zjawiskiem skorelowanym z niepewnością wystąpienia niepożądanego zdarzenia. Ryzyko jest zjawiskiem powstającym w procesie sprzedaży towarów i świadczenia usług. W związku z powyższym Przedsiębiorca podejmując i prowadząc działalność gospodarczą musi liczyć się ze zgłaszaniem przez klientów zastrzeżeń dotyczących jakości towarów lub usług świadczonych przez Przedsiębiorcę oraz określonych prawem żądań. Rozpatrywanie reklamacji klientów jest więc stałym elementem związanym z prowadzeniem każdego rodzaju działalności gospodarczej.	Czynności związana z bieżącym prowadzeniem spraw spółki może być tylko czynnością o charakterze ciągłym .
Zamówienie i kontakt z kurierem, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.	Czynność techniczna związana z prowadzeniem przedsiębiorstwa/ świadczeniem usług . Prowadzenie korespondencji/utrzymywanie kontaktu np. z klientami czy organami administracji, poprzez wysyłanie przesyłek listowych lub paczek, to powszechnie obowiązujący standard związany ze świadczeniem usług i prowadzeniem przedsiębiorstwa. Standardowe czynności techniczne zmierzające do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności.	Czynności techniczna o charakterze ciągłym ponieważ umożliwia Spółce utrzymywanie kontaktu/relacji (a nawet świadczenie usług) z klientami i innymi podmiotami.
Przeprowadzanie szkoleń, w każdy	Ponieważ działalność szkoleniowa nie należy do zakresu działalności gospodarczej prowadzonej	Zakres tego świadczenia pozostaje

poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.	przez Przedsiębiorcę, zakłada się, że szkolenia dotyczą wewnętrznej sfery funkcjonowania Przedsiębiorcy. Przy takim założeniu należy wskazać, że organizacja szkoleń np. dla pracowników Spółki ma na celu utrzymanie pozytywnego wizerunku Przedsiębiorcy jako pracodawcy np. w zakresie podnoszenia kwalifikacji pracowników oraz dbałości o zewnętrzny wizerunek Przedsiębiorcy jako profesjonalisty w branży, w której są przez Niego świadczone usługi. Co więcej szkolenie pracowników to czynność wewnętrzna, która nie wiąże się z przedmiotem działalności Spółki wskazanej.	bez znaczenia z uwagi na jego charakter – wewnętrzna sfera funkcjonowania Spółki.
Organizacja szkoleń, w każdą środę w pierwszym i trzecim miesiącu kwartału		
Badanie jakości wyrobu finalnego, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.	Czynność techniczna związana z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki podejmowana w celu zapewnienia jak najlepszej jakości wyrobów i usług Przedsiębiorcy. Jakość produktów i usług jest jednym z podstawowych kryterium funkcjonowania przedsiębiorstwa na rynku. Jakość wyrobu finalnego ma wpływ na zadowolenie klienta z użytkowania nabytych dóbr. W celu sprawdzania jakości wyrobów prowadzone jest w przedsiębiorstwach badanie jakości. „Wyrób”, to zgodnie z definicją Słownika Języka Polskiego, przedmiot stanowiący końcowy produkt pracy rzemieślnika lub wynik procesu produkcyjnego zakładu. Celem każdego przedsiębiorstwa jest m.in. dbanie o satysfakcję klientów z użytkowania wyrobów. Działaniem sprawdzającym zgodność wyrobów z wymaganiami, a także oczekiwaniami klientów jest badanie jakości. Czynność zmierzająca do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności.	Czynność techniczna o charakterze ciągłym ponieważ umożliwia Spółce utrzymywanie jakości wyrobów, wytwarzanych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, na odpowiednim poziomie.
Protokołowanie przebiegu Zgromadzeń wspólników – w trakcie każdego Zwyczajnego i Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników.	Czynność techniczna związana z realizowaniem przez Spółkę jej ustawowych obowiązków. Zwyczajne zgromadzenie wspólników ma za zadanie rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności oraz sprawozdania finansowego spółki, podjęcie uchwały w przedmiocie podziału zysku lub pokryciu straty oraz udzielenie absolutorium	Czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym.

	<p>członkom organów spółki z wykonywania przez nich obowiązków – art. 231 KSH.</p> <p>Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników zwołuje się w miarę potrzeb, w przypadkach określonych w Kodeksie spółek handlowych lub umowie spółki, a także gdy organy lub osoby uprawnione do zwoływania zgromadzeń uznają to za zasadne – 232 KSH.</p> <p>Obrady Zgromadzeń Wspólników odnoszą się do wewnętrznej sfery funkcjonowania Spółki. Protokołowanie przebiegu (czy też inaczej utrwalenie przebiegu) tych Zgromadzeń pozostaje jedynie czynnością techniczną.</p>	
<p>Kompletowanie i przekazywanie dokumentów księgowych do zewnętrznego biura rachunkowego, 10. dnia każdego miesiąca.</p>	<p>Przykład typowej technicznej czynności administracyjno-biurowej związanej z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Czynność ta zmierza do zapewnienia prawidłowego prowadzenia dokumentacji rachunkowej Przedsiębiorcy i terminowego dokonywania rozliczeń m.in. w świetle zobowiązań administracyjno-skarbowych Spółki.</p>	<p>Czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym.</p>
<p>Aktualizowanie strony internetowej Spółki, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.</p>	<p>Czynność techniczna związana z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Głównym celem aktualizowania strony internetowej jest przyciągnięcie potencjalnych klientów i zapoznanie ich z aktualną ofertą Przedsiębiorcy. Strona internetowa to również wizytówka Przedsiębiorcy. Aktualizowanie strony internetowej Spółki jest więc czynnością techniczną zmierzającą do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności.</p>	<p>Czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym.</p>
<p>Weryfikacja rozliczeń, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca;</p>	<p>Czynność związana z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Sprawdzanie prawdziwości lub prawidłowości wzajemnych zobowiązań pomiędzy Przedsiębiorcą a m.in.: dostawcami, dłużnikami, wierzycielami, pracownikami, odnosi się w szczególności do zarobkowego celu prowadzenia działalności gospodarczej.</p>	<p>Czynności związana z bieżącym prowadzeniem spraw spółki może być tylko czynnością o charakterze ciągłym.</p>
<p>Przygotowywanie wezwań do zapłaty, w każdy poniedziałek i czwartek w pierwszym i trzecim tygodniu miesiąca.</p>	<p>Czynność związana z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Czynność podejmowana w celu egzekwowania wierzytelności przysługujących Przedsiębiorcy. Czynność odnosi się do zarobkowego celu prowadzenia działalności gospodarczej.</p>	<p>Czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki</p>

		w obrocie gospodarczym.
Wysyłanie monitów oraz upomnień, w każdy poniedziałek i czwartek w drugim i czwartym tygodniu miesiąca.	Czynność techniczna związana z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Przykład typowej technicznej czynności administracyjno-biurowej. Czynność podejmowana w celu egzekwowania wierzytelności przysługujących Przedsiębiorcy. Czynność odnosi się do zarobkowego celu prowadzenia działalności gospodarczej.	Czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym.
Wdrażanie nowych pracowników lub zleceniobiorców do pracy/do świadczenia usług – w pierwszym dniu ich pracy/ świadczenia usług.	Czynność związana z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Wdrażanie pracowników to jeden z podstawowych obowiązków pracodawcy ukonstytuowany w przepisach regulujących obszar prawa pracy. W przypadku podejmowania przez Przedsiębiorcę współpracy ze Zleceniobiorcami, ich wdrożenie/wprowadzenie w zakres oraz sposób świadczenia usług jest rutynową czynnością zmierzającą do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności.	Czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe wyjaśnienia należy wskazać, że tak określone przez Przedsiębiorcę rodzaje czynności, które w ocenie Przedsiębiorcy stanowią przykłady powtarzających się świadczeń niepieniężnych, są typowymi przykładami czynności związanymi z prowadzeniem spraw Spółki oraz czynnościami (w tym technicznymi) związanymi z prowadzeniem przedsiębiorstwa Spółki. Co więcej prowadzenie spraw spółki/przedsiębiorstwa, jest działaniem permanentnym, trwającym przez cały okres funkcjonowania spółki oraz jej przedsiębiorstwa w obrocie gospodarczym.

Wyżej wymienione czynności są bez wątpienia także czynnościami starannego działania, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia określonego celu gospodarczego oraz czynnościami o charakterze ciągłym co oznacza, że są one sprzeczne z naturą instytucji opisanej art. 176 KSH. Tym samym opisany przez Przedsiębiorcę we wniosku stosunek prawny łączący wspólnika (bez względu na to czy pełni On dodatkowo funkcję członka zarządu Spółki) ze Spółką – nie mieści się w hipotezie normy prawnej zawartej w art. 176 KSH.

Wykonywanie przez wspólników czynności wymienionych we wniosku Przedsiębiorcy nie tworzy pomiędzy Spółką a wspólnikami trwałego połączenia gospodarczego. Wskazane rodzaje czynności wpisują się zarówno w zakres prowadzenia spraw spółki, do czego

kompetencje przysługują zarządowi spółki na zasadzie art. 201 KSH. Co więcej część z nich, z uwagi na techniczny, administracyjno-biurowy charakter, mogłaby zostać przekazana do realizacji przez pracowników Spółki nie będących nawet Jej wspólnikami. Wykonywanie przedmiotowych czynności nie wiąże się z posiadaniem szczególnych umiejętności ani też specjalistycznej wiedzy przez wspólników, a tylko w takim przypadku mogłoby ewentualnie dojść do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką. Tylko taka relacja byłaby zgodna z naturą stosunku prawnego kształtującego się na podstawie przepisu art. 176 KSH.

Co więcej do wykonywania wskazanych powyżej czynności/świadczeń wspólnik – członek zarządu, czy pracownik Spółki byłby również zobowiązany nawet gdyby nie zostały one wyszczególnione w umowie Spółki jako świadczenia niepieniężne. Są to bowiem czynności, które w ścisły sposób są powiązane z prowadzeniem spraw spółki, jej kierowaniem, a poprzez to z zarządzaniem Spółką jak również prowadzonym w jej ramach przedsiębiorstwem.

Wskazane rodzaje czynności/świadczeń wyznaczają niezbędne minimum prowadzenia działalności gospodarczej, bez względu na zastosowaną formę prawną dla jej prowadzenia oraz jej przedmiot. Ponadto zakres podmioty osób, które są w stanie je podjąć i wykonywać jest co do zasady nieograniczony. Wykonywanie tych czynności/świadczeń może odbywać się zarówno na podstawie umowy o pracę czy o świadczenie usług, jak również do ich wykonywania, w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zobligowany jest zarząd spółki na podstawie art. 201 KSH.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 września 2023 r. (sygn. akt II GSK 1810/22), do świadczeń niepieniężnych o charakterze stałym (do których nie stosujemy art. 176 KSH) zaliczyć należy m.in. zarządzanie spółką. W konsekwencji, stosownie do treści art. 2 KSH, zasadnym jest zakwalifikowanie tak oznaczonych zobowiązań z zastosowaniem przepisów KC. Tym samym należy przyjąć, że wypełniają one przesłanki tytułu do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, o jakim mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub

osobami z nimi współpracującymi. Świadczenia opisane przez Spółkę, które mają spełniać wspólnicy, dotyczą sfery wewnętrznych stosunków Spółki. Są zatem związane z bieżącym prowadzeniem jej spraw Spółki z zarządzaniem Spółką i jako takie mają charakter ciągły. Okoliczność tą determinuje konieczność zakwalifikowania ich jako czynności polegających na świadczeniu usług zarządzania, do których zastosowanie znajdują przepisy art. 750 KC. W konsekwencji rodzi to obowiązek, podlegania przez wspólnika Spółki ubezpieczeniu zdrowotnemu na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach.

Zakres czynności wskazanych przez Spółkę oraz sposób ich wykonywania sprowadza się do świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Jest to w istocie zobowiązanie do stałego, bieżącego wykonywania wskazanych czynności a zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się do spełniania świadczenia, które ma następować przez cały okres funkcjonowania Spółki. Świadczenia w postaci wykonywania czynności administracyjnych sprawdzają się do czynności porządkujących i technicznych o charakterze wewnętrznym. Podobnie szkolenie czy wdrażanie pracowników to czynność wewnętrzna, która nie wiąże się z przedmiotem działalności Spółki wskazanej we wniosku (tu: roboty budowlane związane z wnoszeniem budynków mieszkalnych i niemieskalnych).

Tym samym czynności te nie wpływają na zewnętrzną sferę prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej. Są one standardowymi czynnościami podejmowanymi w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej. Nie sposób sobie wyobrazić przedsiębiorstwa, w którym nie sporządza się oferty na jego usługi, nie dokonuje się gromadzenia dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością spółki czy też nie przeprowadza się szkolenia i wdrażania pracowników. Są to typowe czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i funkcjonowaniem spółki, a jako takie z samego założenia mają one charakter ciągły. Nie można prowadzić działalności gospodarczej inaczej niż w sposób zorganizowany i ciągły. W konsekwencji natura opisanych czynności odpowiada przedmiotowi umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 KC.

W związku z powyższym, zobowiązanie wspólników Spółki do „powtarzających się świadczeń niepieniężnych”, wskazanych w zmodyfikowanym wniosku, nie prowadzi do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką, a jest jedynie przejawem prowadzenia spraw spółki lub wykonywaniem czynności technicznych, administracyjnych zapewniających prawidłowe funkcjonowanie Spółki rozumianej jako korporacja. Oznacza to, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia ze świadczeniami,

o których stanowi przepis art. 176 KSH, ponieważ Spółka nie otrzymuje niczego, co przekłada się bezpośrednio na prowadzoną przez nią działalność gospodarczą czyli na sferę jej zewnętrznego funkcjonowania.

Wskazane we wniosku czynności wspólników to typowe przykłady prowadzenia spraw Spółki czy też świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, które trudno byłoby uznać za świadczenia mające czynić zadość interesom wierzyciela, którym w tym przypadku jest Spółka. Wspólnicy niczego nie „dają” czy też nie „czynią” na rzecz Przedsiębiorcy, a jedynie wykonują czynności sprowadzające się do stałej, bieżącej obsługi Spółki, zapewniając jej prawidłowe funkcjonowanie i prowadzenie działalności gospodarczej.

Jak już wskazano, tego rodzaju czynności, jak opisane w zmodyfikowanym wniosku, ze swej natury wykonywane są w sposób ciągły i nie można uznać ich za powtarzające się świadczenia niepieniężne mieszczące się w dyspozycji art. 176 KSH. Są one wykonywane w sposób ciągły, to jest przez cały czas prowadzenia przez Spółkę zorganizowanej działalności gospodarczej. Tak długo bowiem jak Spółka prowadzi działalność gospodarczą, tak długo istnieje potrzeba stałego, a więc ciągłego wykonywania przez wspólników wspomnianych wyżej czynności. Co istotne – jak wynika z wniosku – zakres świadczeń wspólników został określony jako bezterminowy, nie określono bowiem okresu w ciągu którego obowiązki te będą spoczywać na wspólniku. Oznacza to, że – o ile nie zostaną wcześniej zniesione – spoczywają one na wspólnikach przez cały okres normalnego funkcjonowania Spółki, a także w fazie jej likwidacji, jeżeli jest to uzasadnione z uwagi zwłaszcza na cele likwidacji i okoliczności dotyczące danego przypadku likwidacji Spółki.

Świadczenie ciągłe polega na określonym, stałym zachowaniu się dłużnika przez czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Upływ czasu zostaje tym samym wpisany w konstrukcję świadczenia, a w konsekwencji w konstrukcję stosunku zobowiązaniowego. Zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się więc do spełniania świadczenia, które ma następować wraz z upływem czasu. Potwierdza to stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań, a przez to pracę o charakterze ciągłym. Do uznania świadczenia za ciągłe wystarcza, jeżeli składa się ono z pewnych powtarzających się stale, następujących po sobie psychofizycznych aktów dłużnika, które – mimo że oddzielone w czasie – tworzą razem funkcjonalną całość. Miernikiem tej całości jest czas, a interes wierzyciela jest zaspokajany właśnie dlatego, że odpowiednie zachowanie się

dłużnika trwa w czasie (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3).

Przedmiotem stosunku prawnego opisanego w analizowanym stanie faktycznym pozostają świadczenia o charakterze ciągłym, które nie mieszczą się w hipotezie normy ustanowionej w art. 176 KSH. Zgodnie z brzmieniem art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny, a zatem periodyczny. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020). Każdy ze wspólników zobowiązany jest bowiem do realizowania typowych czynności związanych z prowadzeniem spraw Spółki czy też świadczeniem usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Przepis art. 176 § 1 KSH nie stanowi odrębnej umowy nazwanej, jak również nie konstytuuje samodzielnej i kompletnej regulacji stosunku prawnego pomiędzy spółką a wspólnikiem, ale zaledwie umocowanie do nałożenia na wspólnika zobowiązań innego rodzaju, niż kodeksowe *essentialia negotii* umowy spółki. Do takiej innego rodzaju czynności prawnej na zasadzie art. 2 KSH zastosowanie mają zatem właściwe przepisy prawa cywilnego materialnego. Wyłącznym celem przepisu art. 176 KSH jest stworzenia stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami. Przepis ten nie tworzy podstawy do obciążenia wspólników zobowiązaniem do świadczenia wszystkich czynności faktycznych wykonywanych w trybie ciągłym, jakie w istocie składają się na prowadzenie działalności gospodarczej. W świetle art. 151 § 3 KSH wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki. Na zasadzie wyjątku dopuszczalne jest zobowiązanie wspólników do z góry oznaczonych świadczeń powtarzających się w oznaczonym wymiarze (frekwencji) i zakresie (przedmiocie). Art. 176 KSH nie jest sposobem na zastąpienie personelu utrzymującego ruch przedsiębiorstwa wspólnikami, poprzez nałożenie na nich zobowiązania do świadczenia usług.

Prowadzeniu wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę wspólników/członków służą zupełnie inne formy prawne, jak jednoosobowa działalność gospodarcza, spółka cywilna, spółki osobowe, w tym w szczególności spółka partnerska, lub spółdzielnie pracy.

W spółkach kapitałowych rola wspólników winna sprowadzać się do relacji korporacyjnych a nie obligacyjnych. Dlatego przepis art. 176 KSH jest odstępstwem od ustawowego ograniczenia świadczeń wspólników na rzecz spółki, to jest obowiązku wniesienia wkładów na pokrycie objętych udziałów, w następstwie czego powinien być wykładany

zawężająco. W normalnych warunkach czynności wymienione w umowie spółki (ciągłe usługi o charakterze czynności starannego działania) wykonywałby personel przedsiębiorcy, na podstawie umowy cywilnoprawnej lub stosunku pracy, ewentualnie wspólnicy spółki osobowej lub członkowie spółdzielni. W każdym z wymienionych przypadków, okoliczność podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu kształtowałaby się odmiennie, niż w przypadku wspólników spółek kapitałowych, których ustawowa rola jest ograniczona.

Przedsiębiorca zmierza natomiast do takiego ukształtowania sytuacji prawnej i faktycznej wspólnika, aby z tytułu wykonywania usług, nie przysługiwało mu prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, jak również nie będzie ponosił ciężarów publicznoprawnych w zakresie składki zdrowotnej. Wspólnik zyskuje zatem korzyści związane z rolą wspólników spółki osobowej, bez obciążeń właściwych tej spółce.

Z tych względów, w ocenie organu, natura zleconych czynności jest sprzeczna z przepisem z art. 176 KSH, zaś ukształtowana w ten sposób rola wspólnika nie licuje z naturą spółki kapitałowej. Tymczasem zgodnie z art. 353¹ KC strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Na skutek postanowienia umowy spółki relacje spółki i wspólnika nabierają walorów obligacyjnych. Zakres zobowiązań ciążących na wspólniku kształtuje jego sytuację w sposób analogiczny do sytuacji wspólników spółki osobowej lub przedsiębiorców działających w ramach spółki cywilnej. Zakres i sposób ukształtowania zobowiązań wspólnika wydaje się ponadto naruszać naturę spółki kapitałowej również z uwagi na okoliczność pełnienia przez wspólnika podwójnej (a nawet potrójnej roli): członka zarządu Spółki, członka zgromadzenia wspólników, rzeczywistego wykonawcę usług na rzecz Spółki, poprzez zastosowanie art. 176 KSH. W wyniku tego wspólnik samodzielnie decyduje o zakresie zleconych usług, dokonaniu weryfikacji i odbioru tych usług, a także wypłacie wynagrodzenia.

Wobec tego w przypadku, gdy klauzula z umowy spółki okazuje się sprzeczna z naturą instytucji opisanej w art. 176 KSH na zasadzie art. 2 KSH art. 353¹ KC w zw. z art. 58 § 1 KC, należy rozważyć właściwą kwalifikację prawną stosunku prawnego pomiędzy wspólnikiem a Spółką, patrząc na niego przez pryzmat na przykład art. 750 KC.

Podkreślenia wymaga, że co do zasady relacje zachodzące pomiędzy wspólnikami a spółką należy kwalifikować jako *sui generis* umowę wzajemną, do której należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu cywilnego, zgodnie z art. 2 KSH. Podkreślić należy, że przepis

art. 176 § 1 KSH nie stanowi samodzielnej i kompletnej regulacji stosunku prawnego pomiędzy spółką a wspólnikiem, ale zaledwie umocowanie do nałożenia na wspólnika zobowiązań innego rodzaju, niż kodeksowe (tak m.in.: WSA w Warszawie z dnia 18.09.2023 r. sygn. akt VI SA/Wa 3998/23) Do takiej czynności prawnej właśnie na zasadzie art. 2 KSH zastosowanie mają właściwe przepisy Kodeksu cywilnego. Ostatni z przepisów stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w KSH stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Jeżeli wymaga tego właściwość (natura) stosunku prawnego spółki handlowej, przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. Z tych względów, w przypadku skutecznego nałożenia na wspólnika obowiązku, o którym mowa w art. 176 § 1 KSH w pierwszej kolejności należy rozważyć, które przepisy KC będą miały zastosowanie do wykonywania stosunku prawnego. Kodeks spółek handlowych nie reguluje bowiem zagadnienia powstania i ustania stosunków obligacyjnych, czy ich wykonywania, niewykonywania oraz nienależytego wykonywania. Kwestie te reguluje kompleksowo KC.

Wskazane przez Przedsiębiorcę w zmodyfikowanym wniosku rodzaje czynności charakteryzują się, jak zostało to już podniesione, ciągłością ich wykonywania w celu zapewnienia prowadzenia przez Spółkę działalności gospodarczej, co z kolei pozwala uznać, że ich natura odpowiada przedmiotowi umowy o świadczenie usług.

Jak wynika z art. 750 KC do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Przepisy dotyczące umowy zlecenia mają zastosowanie w każdym przypadku, gdy przedmiotem czynności prawnej są usługi, które nie są wyczerpująco uregulowane innymi przepisami. Jak podkreśla się w doktrynie: „(...) *Kwalifikacji w ramach art. 750 k.c. podlegają zarówno te umowy, których przedmiotem jest jednorazowe świadczenie usługi, cykliczne świadczenie usług, jak również umowy o stałe świadczenie usług. Nie ma znaczenia, czy mamy do czynienia ze świadczeniem jednorazowym, czy z ciągłym.*” (M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom III. Komentarz. Art. 627–1088. Wyd. 3, Warszawa 2022).

W świetle orzecznictwa, jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 2013 r. sygn. akt V CSK 30/13: „(...) *Przepis art. 750 k.c. dotyczy, co do zasady, takich umów o świadczenie usług, których przedmiotem jest dokonywanie czynności faktycznych lub czynności faktycznych i prawnych.*”

W konsekwencji świadczenia wymienione we wniosku Przedsiębiorcy należy traktować jako usługi w rozumieniu art. 750 KC, do których to znajduje zastosowanie przepis

art.66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Zgodnie z jego treścią: „*obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi.*”.

Z zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2024 r. poz. 497 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, (które w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania) osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4 (Osoby określone w ust. 1 pkt 4 nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli są uczniami szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat).

Oznacza to, że zgodnie z wolą ustawodawcy tytułem do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie są wyłącznie umowy zlecenia *sensu stricte*, ale wszystkie umowy, na podstawie których dana osoba wykonuje pracę, a do których zastosowanie mają przepisy dotyczące zlecenia.

W konsekwencji na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, tytułem do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym nie jest wyłącznie wykonywanie pracy na podstawie umowy zlecenia, ale także na podstawie umowy o świadczenie usług oraz każdej umowy, do której zastosowanie mają przepisy o zleceniu.

W kontekście powyższego stanowisko Przedsiębiorcy, przedstawione w zmodyfikowanym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, należy uznać za nieprawidłowe.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić jak na wstępie.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U. 2024 poz. 572) (zwanej dalej „k.p.a.”) prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) (zwanej dalej: „p.p.s.a.”) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *p.p.s.a.* oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. *w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.